

[Ih Christensen.]

jektiv. Det, at sondring kan være vanskelig, kan vel ikke motivere, at man helt skal opgive at sondre; og som flere ordførere har været inde på, ville det jo føre ud i det helt ekstreme, hvis politikere og andre, der hænges ud i pressen, skal have adgang til at berigtige i det omfang, som det her lovforslag, hvis det skulle blive lov, ville give ret til. Det ville være helt urimelige vilkår at byde pressen.

Det bedste, man kan sige om dette lovforslag, er, at det kan give anledning til en udvalgsbehandling, hvor man kan overveje, om der skulle være anledning til at ændre den bestående lovgivning. Et enkelt punkt i lovforslaget, det, hvor man ønsker åbne døre med hensyn til bødekendelse, er et fremskridt, men som sagt kan retsforbundet ikke tiltræde lovforslaget, som det ligger her.

Ordføreren for forslagsstillerne (Honoré) (KrF):

Først vil jeg takke ordførerne for de forskellige partier og justitsministeren. Jeg vil jo i særlig grad takke de ordførere, der har ytret sig positivt om forslaget, selvfølgelig med flere forbehold. Det drejer sig om hr. Lindholt, hr. Adam Møller og hr. Melchior. Men det er da rigtigt, at man først og fremmest må se på intentionerne i dette lovforslag. Hvis man er enig i dem, så er jeg da villig til at se nærmere på de enkelte formuleringer i lovforslaget.

Der er jo det store spørgsmål, at lovforslaget synes at åbne en meget vid adgang til berigtigelser. Man siger, at der er ingen grænser for, hvad folk herigennem kan kræve berigtiget. Sagen er jo, at med de nuværende bestemmelser er det svært at få berigtiget, og skal man udvide muligheden for berigtigelse, er det meget vanskeligt at formulere, hvad der giver adgang til berigtigelse, og derfor er der altså valgt denne meget liberale formulering.

Så kan man spørge: Ja men vil bladene så ikke blive oversvømmet af berigtigelser? Hvis man kan finde en bedre begrænsning end den, jeg har foreslået, så vil jeg da meget gerne se på den. Men man kunne jo også tænke sig, at der kommer en anden begrænsning i antallet og karakteren af berigtigelser, nemlig når de ikke optagne berigtigelser sendes til berigtigelsesnævnet og be-

rigtigelsesnævnet udvikler en domspraksis, der kan begrænse det. Jeg mener altså, at der skulle være en mulighed for igennem domspraksis at nå til en fornuftig begrænsning af berigtigelserne.

Det store problem er jo virkelig, at det efter de nuværende bestemmelser kun er faktiske oplysninger, der er meget skadelige for vedkommende, som kan kræves berigtiget. Jeg mener, at det ikke alene skal være meget skadelige ting, der kan kræves berigtiget, og jeg mener også, at dette med de faktiske oplysninger, i betragtning af moderne journalistik, er en for snæver bestemmelse. Man kan jo nemlig skade en person på andre måder. Man kan fremsætte antydninger, man kan komme med insinuationer, vurderinger eller også med den form for journalistik, der består i en meget ensidig dokumentation, som ved sin ensidighed reelt bliver løgnagtig, og denne form for journalistik kan man ikke rigtig gøre noget ved med de nuværende regler.

Som sagt, kan vi i udvalget finde frem til en bedre formulering, så vil jeg da gerne se på det og optage det positivt.

Så er det blevet nævnt, at 1.000 ord var for stort et omfang til en berigtigelse. Det skulle jo være det dobbelte af det, der var blevet skrevet. En artikel på 500 ord skulle man f. eks. have lov til at berigtige med 1.000 ord. Dér må man jo huske på, at det er såre let at angribe en person, men tilbagevisning af uberettigede angreb, en helt ensidig dokumentation, kan vanskeligt gives på lige så lidt plads, som beskyldningen har fået, og det er derfor, det er blevet sat op til 1.000 ord. Kan et angreb på 500 ord besvares med mindre end det dobbelte? Jeg tror, det tit vil være vanskeligt.

En grund til, at der er kommet så få begæringer om berigtigelser til berigtigelsesnævnet, behøver, som flere af ordførerne har været inde på, ikke at skyldes, at personer, der er blevet angrebet i pressen, alle sammen har været enige i, at disse angreb var berettigede, eller at de uden vanskelighed har kunnet få deres berigtigelse optaget. Det kan godt skyldes, at de ikke har været klar over, at der eksisterede et sådant berigtigelsesnævnet, så jeg synes selv, at det er rimeligt, at bladet selv fremsender berigtigelsen til berigtigelsesnævnet. Men jeg vil da godt være med til at overveje, om det vil være